

INTERVIEW

‘Vrij zijn, mijn eigen gang kunnen gaan, daar ben ik voor gemaakt’

Velen herinneren zich haar waarschijnlijk nog als Groningse streektaalfunctionaris, maar Eline Brontsema gooide het roer vier jaar geleden om. Als kunstenaar heeft ze haar draai gevonden, exposeert en won een mooie grafiekprijs in Spanje.

Wetenschapper Eline Brontsema werd kunstenaar en won een internationale grafiekprijs. FOTO'S DVHN

LOUIS VAN KELCKHOVEN

De Stad-Groningse Eline Brontsema zat kortgeleden als passagier in de auto vanuit Epe naar huis, toen ze hoorde dat ze een internationale grafiekwedstrijd in het Spaanse Oviedo, in de regio Asturië in het noordwesten van Spanje, had gewonnen. „Toen heb ik geloof ik wel even gegild.”

Brontsema (Delfzijl, 1988), won de International On Paper Printmaking Award 2019. „Een internationale grafiekwedstrijd, bedoeld om kunstenaars te stimuleren en bij elkaar te brengen.” Daarvoor konden etsen en houtsnedes worden ingestuurd. „Ik had nog wel wat liggen, maar verwachtte er niet veel van. Eerlijk gezegd was ik het al zo'n beetje vergeten toen ze belden.”

In Epe had ze in de Grote Kerk net een expositie ingericht. Daarvoor exposeerde ze acht houtsnedes in museum De Buitenplaats in Eelde. „Dat vond ik wel heel mooi, omdat het een museum is dat figuratieve kunst een warm hart toedraagt.”

Ze was als streektaalfunctionaris in 2015 het boegbeeld van het Gronings, maar gelukkig was Eline Brontsema niet in haar rol. De wetenschapper gooide het roer om en werd kunstenaar. „Iets kunnen maken met mijn handen, alleen kunnen werken, vrij zijn en mijn eigen gang kunnen gaan, daar ben ik voor gemaakt.”

Brontsema: „Zolang als ik mij kan heugen wilde ik naar kunstacademie Minerva. Ik deed er de vooropleiding, maar vond niet wat ik zocht. Ik studeerde filosofie aan de RUG en werd als streektaalfunctionaris wetenschappelijk onderzoeker van het Bureau Groninger Taal en Cultuur.”

Ze was bekwaam genoeg, deed onderzoek en hield spreekbeurten, maar het was geen match. De kunst bleef trekken. Toen ze de Klassieke Academie aan de Vismarkt in Groningen ontdekte, voelde dat als thuiskomen. „Als initiatief van Noordelijke figuratieven is de Klassieke Academie uniek.”

‘Eerlijk gezegd was ik het al zo'n beetje vergeten toen ze belden’

Na een eerste jaar tekenen, gevolgd door portretschilderen, kwam Brontsema op het spoor van de houtsnedes. De techniek van het uitsnijden van een afbeelding in berentriplex, vaak gevolgd door meerdere drukgangen waarbij telkens een kleur wordt toegevoegd, de re-

ductietechniek, is haar bijgebracht door docent Siemen Dijkstra. Hij begeleidt haar op de Klassieke Academie, samen met schilder Piet Sebens.

De winnende prent in Spanje stelt een interieur voor. Brontsema werkt met strakke lijnen, zelfgemengde, contrastrijke kleuren. „Een leeg interieur fascineert mij, alsof je stiekem even naar binnen kijkt. Het zegt veel over de mensen die er wonen en heeft daarmee ook iets intiemers.” Ze drukt haar grafiek in kleine oplages van zo'n twintig stuks.

Ze zegt geen idee te hebben waarom juist haar houtsnede in de galerie in Oviedo heeft gewonnen. „Ik had een mailtje gekregen dat mijn werk met nog elf andere stukken in de galerie zou worden getoond. Fantastisch toch? De winnaar werd bij de opening bekendgemaakt, maar het ontbrak mij aan tijd om daar naartoe te gaan. De gedachte dat mijn werk daar hangt is al mooi genoeg.”

Komend jaar hoopt Brontsema af te studeren aan de Klassieke Academie. „De opdracht in het laatste jaar is simpel; maak een aantal werken.” Haar uiteindelijke doel is om als autonoom kunstenaar aan het werk te zijn en daarvan te kunnen leven. „Maar dat ik tevreden ben over mijn werk, is belangrijker dan het te verkopen.”

Een houtsnede van een interieur, de winnende prent in Spanje.